خراسان روزنامه صبح ایران
شنبه ۲۴ تیر ۱۳۹۶ . ۲۰ شوال ۱۴۳۸ . شماره ۱۹۵۸۳

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری، بند ۶ ماده ۱۸ دستورالعمل شورای عالی پول و اعتبار مبنی بر ممنوعیت اخذ دسته چک به مدت ۷ سال برای اشخاص دارای چک برگشتی را مغایر قانون دانست و ابطال کرد. به گزارش تسنیم، براساس این رای، بانک‌ها تنها در صورتی می‌توانند اشخاص را تا سه سال از داشتن دسته چک یا افتتاح حساب محروم کنند که تعقیب آنها منتهی به صدور کیفرخواست شود.

ممنوعیت اخذ دسته چک برای چک برگشتی‌ها از ۷ به ۳ سال کاهش یافت

در نشست خراسان با کارشناسان ایتان ضمن آسیب شناسی وضعیت چک مطرح شد:

سامانه چک راهکار حل مسئله

حسین بردبار
info@khorasannews.com

یکی از مهم‌ترین عوامل محرک ایجاد پرونده برای نظام قضایی ، موضوع چک است، به طوری که به گفته رئیس ستاد دیه کشور ۶۸ درصد از زندانیان محکومیت مالی بابت چک در زندان هستند. این آمار فقط شامل کسانی می‌شود که از طریق پیگیری حقوقی چک توسط طلبکار راهی زندان شده‌اند در حالی که بسیاری از معضلات دیگری که صدور چک بلامحل برای رونق تولید و اشتغال کشور برای فعالان اقتصادی به وجود می آورد، عملا در هیچ آمار و اطلاعاتی به صورت دقیق قابل محاسبه نیست. در این گزارش که ماحصل نشست اتاق فکر دفتر پژوهش و گروه اقتصاد روزنامه خراسان با حمیدرضا عظیمی‌نیا، کارشناس گروه فناوری های نرم شبکه کانون‌های تفکر ایران (ایتان) و محمد طاهری‌نژاد، مدیر گروه مذکور در ایتان است به برخی آمار و اطلاعات در ایران و نیز کشورهای دیگر جهان پرداخته‌ایم. سپس آسیب شناسی مسئله و چند راهکار عمومی و یک راهکار ویژه برای حل مسائل کیفری و حقوقی مرتبط با چک ارائه شده است:

■ مبادلات چک ۳/۵ برابر تولید ناخالص داخلی

نقش چک در مبادلات اقتصادی از یک سو و ایجاد پرونده های قضایی از سوی دیگر در کشورمان بر هیچ کسی پوشیده نیست، در بازه زمانی ۱۰ ماهه دی ۹۳ تا مهر ۹۴ حدود ۴۲ درصد از کل مبادلات بانکی کشور توسط چک انجام شده، که حجم آن ۳/۵ برابر تولید ناخالص ملی کشور است. این موضوع زمانی اهمیت خود را نشان می دهد که بدانیم به گفته رئیس ستاد دیه کشور، ۶۸ درصد زندانیان محکومیت مالی بابت چک در زندان هستند و این تنها کسانی هستند که از طریق پیگیری حقوقی چک توسط طلبکار راهی زندان شده‌اند. همچنین سال ۹۳ معاون ICT قوه قضاییه اعلام کرد که بیش از ۵ درصد از کل دعاوی حقوقی، مربوط به چک بوده که این عدد در سال ۹۴ به ۷ درصد رسیده و چک با ۲۵۰ هزار پرونده رتبه دوم پرونده‌های دادگاه‌های حقوقی را کسب کرده است. این در حالی است که تجارب جهانی نشان می دهد در بسیاری از کشورهای اروپایی تقریبا چک از مبادلات بانکی حذف شده است، این امر در آمریکا نیز به شدت روند کاهشی داشته است و سایر ابزارها جایگزین آن شده است. هر چند در ایران در کوتاه‌مدت به علت حجم استفاده از چک امکان حذف آن نیست.

■ معضل آماری در دو نهاد مرتبط!

یکی از مهم‌ترین چالش‌ها در بررسی وضعیت چک، نبود آمار کافی و جامع و بدتر از آن وجود آمارهای ناقص است زیرا تحلیلگران را به خطا می اندازد. بانک مرکزی در نمادگرهای اقتصادی خود شاخص چک (آمار چک های صادر شده و برگشت خورده) را تا چند سال پیش ذکر می کرد. منتها چه چک هایی؟ چک های بین بانکی استان تهران! این آمار ارزش تحلیلی ندارد و در مواردی تحلیلگران را هم به اشتباه انداخته است که این آمار را با آمار کل چک های برگشتی در کشور اشتباه می گیرند. در نمونه‌ای دیگر بانک مرکزی گزارش دیگری به نام گزارش تحولات اقتصادی منتشر می کند و در آن آمار چک های بین بانکی اعلام می‌شود که طبق آن سهم چک های بین بانکی در تراکنش های مالی کشور سال ۸۶ بیش از ۸۰ درصد بوده اما از سال ۹۱ به بعد روی ۴۰ درصد ثابت مانده است. در این میان تنها در سال ۹۵ بانک مرکزی به صورت از دست در رفته آمار کل چک ها را اعلام کرد که طبق آن تعداد کل چک های سال ۳۰۴،۹۴ میلیون بوده که در این بین ۱۲۰ میلیون آن چک بین بانکی بوده است. که همین موضوع نشان دهنده تفاوت چشمگیر بین تحلیل بر مبنای چک های صادره و تحلیل بر مبنای چک های بین بانکی را نشان می دهد. اما در طرف دیگر ماجرای چک، قوه قضاییه قرار دارد که اوضاع شفافیت آماری در آن از بانک مرکزی هم بدتر است و عملا هیچ گونه سامانه اعلام آمار، به ویژه در زمینه چک وجود ندارد.

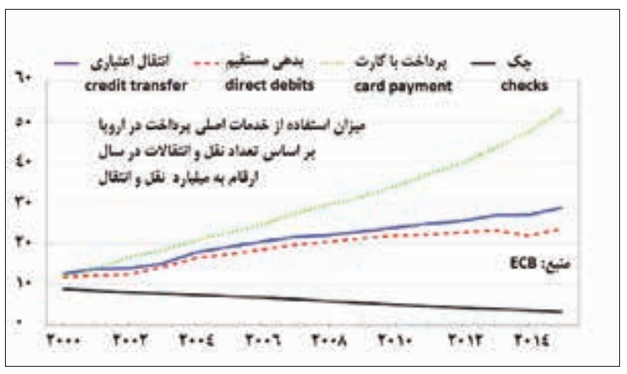

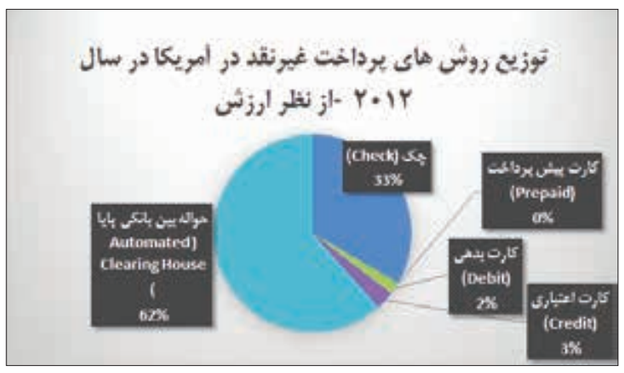

■ کمرنگ شدن چک در اتحادیه اروپا و آمریکا

نمودار روبه رو چگونگی توزیع پرداخت‌های غیرنقدی را در آمریکا نشان می‌دهد. بر این اساس چک از حیث تعداد تراکنش ۱۵ درصد و از حیث ارزش، تنها ۳۳ درصد است. این عدد در سال‌های اخیر کاهش نیز یافته است. بررسی این روند در یک دوره ۱۵ ساله نشان می دهد که چک به مرور جایگاه خود را به شدت از دست داده و سایر ابزارها جایگزین آن شده‌اند. بررسی این موضوع در اتحادیه اروپا نیز همین روند را اثبات می کند، نمودار زیر تعداد چک ها را از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ به نمایش گذاشته است. این عدد در بسیاری از کشورهای عضو اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۵ به صفر رسیده است. هر چند روند در کشورهایی که چک هنوز نقشی در داد و ستد دارد منفی و کاهشی است.

■ ۳ راه مواجهه با چک برگشتی

چک برگشتی به چکی گفته می شود که در هنگام ارائه به بانک جهت وصول، غیر قابل پرداخت باشد. این امر ممکن است به دلیل کسری موجودی یا مسدود بودن حساب یا اشکال در تنظیم چک مثل عدم مطابقت با نمونه امضا در بانک، قلم خوردگی و... باشد. در صورتی که وجه چک وصول نشود؛ دارنده چک می‌تواند با گرفتن گواهی عدم پرداخت از بانک، وارد مرحله پیگیری وصول چک شود. البته بر اساس اعلام اخیر بانک مرکزی علت ۹۸ درصد چک های برگشتی کسری موجودی است.

سه راه اجرای قانونی چک در کشور عبارتند از:

۱-اجرای ثبت: چک در حکم سند لازم الاجرا است. نظیر مهریه و.... بیش از سه ماه زمان می برد. ۵ درصد مبلغ چک هزینه دارد. اما به علت عدم شفافیت اموال ثبتی به نام فرد و مستثنیات دین اجرای آن با مشکل مواجه است. ۲-پیگیری حقوقی: چک به مثابه یک بدهی مالی است. در فرآیند حقوقی، تنها می‌توان وجه چک را دریافت کرد که این امر به وسیله قانون اجرای محکومیت‌های مالی صورت می گیرد. این فرآیند پیچیده، طولانی و هزینه بر است. بیش از یک سال زمان بر است. حدود ۳ درصد مبلغ چک توسط شاکی پرداخت می شود. دادگاه می خواهد تشخیص دهد که صادر کننده چک بدهکار است! این فرآیند برای یک امر بدیهی انجام می‌شود. فرد می‌تواند ادعای اعسار کند و بعد دوباره یک پرونده جدید تشکیل می‌شود. ۳-پیگیری کیفری: در این حالت چک برگشتی را به مثابه یک جرم تعریف می کنیم. لذا علاوه بر دریافت وجه چک، می‌توان صادر کننده چک را نیز به زندان انداخت. که با توجه به قانون، مدت و میزان دوره زندان متفاوت است. در این روش چک برگشتی به مثابه چک روز تلقی می شود که فرد صادر کننده در همان روز صدور چک با علم بر دارا بودن وجه در حساب مرتبط با آن صادر کرده است؛ بنابراین در صورت نبود وجه در آن حساب، فرد صادر کننده دروغگو و کلاهبردار شناخته می شود و قانون صدور چک می گوید که یکی از جرایم مترتب بر چک بلامحل کلاهبرداری است و بر همین مبنا فرد طلبکار می‌تواند صادر کننده چک را به حبس محکوم کند ولی وقوع جرم کلاهبرداری باید برای دستگاه قضایی ثابت شود.

■ مواردی که چک برگشتی جنبه کیفری را از دست می دهد

بر اساس ماده ۷ قانون صدور چک اگر چک برگشتی دارای قیود ذیل باشد قابلیت پیگیری کیفری را از دست می دهد چون ثابت می شود که فرد صادر کننده چک دیگر کلاهبرداری نکرده است: اول این که ثابت شود چک سفید امضا بوده است، دوم این که ثابت شود وصول چک منوط به تحقق شرطی خاص بوده است مثلا در چک آمده باشد که بابت انجام فلان کار به فردی ارائه شده است. سوم این که چک بابت تعهد یا تضمین به مثابه یک بدهی مالی است. در فرآیند حقوقی، تنها می‌توان وجه چک را دریافت کرد که این امر به وسیله قانون اجرای محکومیت‌های مالی صورت می گیرد. این فرآیند پیچیده، طولانی و هزینه بر است. بیش از یک سال زمان بر است. حدود ۳ درصد مبلغ چک توسط شاکی پرداخت می شود. دادگاه می خواهد تشخیص دهد که صادر کننده چک بدهکار است! این فرآیند برای یک امر بدیهی انجام می‌شود. فرد می‌تواند ادعای اعسار کند و بعد دوباره یک پرونده جدید تشکیل می‌شود. ۳-پیگیری کیفری: در این حالت چک برگشتی را به مثابه یک جرم تعریف می کنیم. لذا علاوه بر دریافت وجه چک، می‌توان صادر کننده چک را نیز به زندان انداخت. که با توجه به قانون، مدت و میزان دوره زندان متفاوت است. در این روش چک برگشتی به مثابه چک روز تلقی می شود که فرد صادر کننده در همان روز صدور چک با علم بر دارا بودن وجه در حساب مرتبط با آن صادر کرده است؛ بنابراین در صورت نبود وجه در آن حساب، فرد صادر کننده دروغگو و کلاهبردار شناخته می شود و قانون صدور چک می گوید که یکی از جرایم مترتب بر چک بلامحل کلاهبرداری است و بر همین مبنا فرد طلبکار می‌تواند صادر کننده چک را به حبس محکوم کند ولی وقوع جرم کلاهبرداری باید برای دستگاه قضایی ثابت شود.

■ موارد دیگر